

11 Ιανουαρίου, 1993

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής].

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 509/91 και 550/91)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Έλλειψη αμεροληψίας — Κρίσιμο στοιχείο ύπαρξης των σχετικών δεδομένων ενώπιον του αρμοδίου οργάνου και η έρευνα που αυτό διεξήγαγε — Απόρριψη υστερογενών, ενώπιον του Δικαστηρίου και μόνο, ισχυρισμών στην κριθείσα περίπτωση.

10 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί / Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Βαρύτητα σε ειδικές περιπτώσεις — Απώδοση μεγάλης σημασίας στις συνεντεύξεις δε συνιστά αναγκαστικά λόγο ακύρωσης, επειδή μπορεί να δικαιολογείται από τα περιστατικά της συγκεκριμένης υπόθεσης.

15 Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή τους ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής — Πεδίο αναθεωρητικού ελέγχου.

20 Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί/Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν πρέπει να βαρύνει πολύ όταν πρόκειται για ιεραρχικά υψηλές θέσεις — Σε τέτοιες περιπτώσεις η διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου παρουσιάζεται διευρυμένη.

Με τις συναφείς προσφυγές οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Αποτελεί πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου πως εάν αποδειχτεί ότι τα όργανα που μετέχουν στη διαδικασία έκδοσης μιάς διοικητικής πράξης δε λειτούργησαν αμερόληπτα, η πράξη ακυρώνεται. Στην περίπτωση που η προσβαλλόμενη για προκατάληψη πράξη εκδόθηκε από τη Δημόσια Υπηρεσία ή άλλο διορίζον όργανο, θα πρέπει να εξετάζεται κατά πόσο τα σχετικά με την προκατάληψη γεγονότα και στοιχεία βρισκόνταν ενώπιον του οργάνου και κατά πόσο το όργανο αυτό προέβη στη δέουσα έρευνα με σκοπό την εξακρίβωσή τους. 5 10

Από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής και όλα τα υπόλοιπα στοιχεία εν προκειμένω, είναι φανερό πως ο παραπονούμενος αιτητής ουδέποτε έθεσε το ζήτημα ενώπιον της Επιτροπής προς γνώση και διερεύνηση από αυτή. Όλοι οι ισχυρισμοί οι οποίοι περιέχονται στην Ένορκη Δήλωσή του ουδέποτε τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής και έτσι δεν μπορούν να παρουσιάζονται εκ των υστέρων για αναθεωρητικό έλεγχο. Ο δικαστικός έλεγχος μιάς Διοικητικής πράξης γίνεται πάντοτε με βάση τα δεδομένα που είχε το διοικητικό όργανο ενώπιόν του κατά τη λήψη της απόφασής. 15 20

2. Η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις αποκτά αυξημένη βαρύτητα σε περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού και πρώτου διορισμού και προαγωγής, θέσεων ψηλών στην υπαλληλική ιεραρχία όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι σημαντικό στοιχείο για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης και θέσεων οι οποίες απαιτούν διοικητικές διευθυντικές, οργανωτικές και εποπτικές ικανότητες, όπως η παρούσα. 25 30

Εν πάση περιπτώσει, η απόδοση μεγάλης σημασίας στις συνεντεύξεις δε συνιστά αναγκαστικά λόγο ακύρωσης, επειδή μπορεί να δικαιολογείται από τα περιστατικά της συγκεκριμένης υπόθεσης. 35

3. Η ερμηνεία και εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής, ο δε αναθεωρητικός έλεγχος περιορίζεται στην εξακρίβωση της νομιμότητας και της τήρησης από τη Διοίκηση των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. 40

4. Η αρχαιότητα δεν πρέπει να έχει μεγάλη βαρύτητα όταν πρόκειται για πλήρωση ιεραρχικά ψηλών θέσεων και θέσεων όπου αναγνωρίζεται ευρεία διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή.

5 Είναι γνωστή αρχή στη νομολογία πως όταν το διορίζον όργανο έχει να ασχοληθεί με την πλήρωση μιας θέσης υψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία, όπως η παρούσα, τότε η διακριτική του ευχέρεια παρουσιάζεται διευρυμένη.

10 *Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 15 *Χρίστου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2111,*
Σάββα ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037,
Χριστοδουλίδου ν. Ε.Δ.Υ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 3309,
- 20 *Ζαβρός ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 107,*
Εκτωρίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,
Panayiotou and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 639.
- 25 *Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,*
Stylianou and Another v. P.S.C. (1980) 3 C.L.R. 11,
- 30 *Stylianou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 776,*
Loizidou - Papaphoti v. Republic (1984) 3 C.L.R. 933,
Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1836,
- 35 *Γιωργή και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 3336,*
Δημοκρατία ν. Γιαλλουρίδη και Άλλων (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316,
- 40 *R. v. Panayiotides (1987) 3 C.L.R. 1081,*
Προδρόμου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.(Αρ. 2) (1990) 3 Α.Α.Δ. 4267,
Ηλιάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 479,

<i>Παντελή ν. Ε.Ε.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1927,</i>	
<i>Frangos ν. R. (1970) 3 C.L.R. 312,</i>	
<i>Ierides ν. R. (1986) 3 C.L.R. 165,</i>	5
<i>Simillis ν. R. (1986) 3 C.L.R. 608,</i>	
<i>Georghiou and Others ν. R. (1988) 3 C.L.R. 678,</i>	10
<i>Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 4 Α.Α.Δ. 2342,</i>	
<i>Paschali ν. R. (1988) 3 C.L.R. 1897.</i>	
Προσφυγές.	15
Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία προάχθηκε στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας από 15.4.1991, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί οι αιτητές.	20
<i>Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 509/91.</i>	
<i>Κ. Ευσταθίου, για τον Αιτητή, στην Υπόθεση Αρ. 550/91.</i>	25
<i>Ρ. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.</i>	
<i>Α. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.</i>	30
<i>Cur. adv. vult.</i>	
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με τις παρούσες προσφυγές, που συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και Νόμου, οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:	35
“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη ή απόφαση της καθ' ης η αίτηση, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας υπ' αρ. 2600 ημερομηνίας 3.5.1991, με την οποία προήγαγε στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας από 15.4.1991 τον Χριστόδουλο Κλεόπα, αντί των αιτητών,	40

είναι άκυρη και στερημένη παντός εννόμου αποτελέσματος.”

5 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας με έγγραφο του με αριθμό 414/68 και ημερομηνία 7 και 8 Ιανουαρίου, διαβί-
βασε προς την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας την έγκρισή
του για πλήρωση μίας θέσης Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης,
που ήταν θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής (Παράρτημα
“Α” και “Β” στην ένσταση).

10 Στις 14/1/1991 η Επιτροπή αποφάσισε την προκήρυξη της εν
λόγω θέσης με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημο-
κρατίας (Παράρτημα “Γ”).

15 Σε ανταπόκριση της δημοσίευσης υποβλήθηκαν μέσα στην
καθορισμένη προθεσμία οχτώ αιτήσεις. Όλα τα απαιτούμενα
από το Άρθρο 35B(1) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπη-
ρεσίας Νόμων 1969 έως 1990 έγγραφα διαβιβάστηκαν στο Γενι-
κό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας ως Προέδρου της οικεί-
ας Συμβουλευτικής Επιτροπής (Παράρτημα “Δ”).

20

25 Στις 15/3/1991 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παι-
δείας διαβίβασε στην Επιτροπή την έκθεση της Συμβουλευτικής
η οποία, αφού συνεκτίμησε όλα τα ενώπιόν της στοιχεία για
τους υποψήφιους, συμπεριλαμβανομένης και της απόδοσής
τους κατά την προσωπική συνέντευξη, κατά την οποία αιτητές
και ενδιαφερόμενο μέρος χαρακτηρίστηκαν σαν πάρα πολύ κα-
λοί, αποφάσισε ομόφωνα να συστήσει για διορισμό στην επίδι-
κη θέση τους αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος (Παράρτημα
“Ε”). Η Επιτροπή, κατά τη συνεδρίασή της της 2/4/1991, αφού
30 εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν βάσει του εδαφίου (7)
του άρθρου 35B του Νόμου, και αφού έλαβε υπόψη το περιεχό-
μενο των φακέλων των υποψηφίων και την έκθεση της Συμβου-
λευτικής Επιτροπής και αφού διαπίστωσε ότι οι υποψήφιοι κα-
τείχαν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα για
35 τη θέση, περιλαμβανομένης και της πολύ καλής γνώσης μίας από
τις επικρατέστερες ευρωπαϊκές γλώσσες, κατάρτισε τον τελικό
κατάλογο ο οποίος περιλάμβανε τους αιτητές και το ενδιαφερό-
μενο μέρος, τους οποίους αποφάσισε να καλέσει σε προσωπική
40 συνέντευξη.

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 11/4/1991 (Παράρτημα
“Στ”) η Επιτροπή δέχτηκε σε προσωπική συνέντευξη τους τρεις
υποψήφιους, παρουσία του Διευθυντή Ανώτερης και Ανώτατης
Εκπαίδευσης. Μετά τις συνεντεύξεις ο Διευθυντής προέβη στις

κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, σύμφωνα με το άρθρο 35B(9) των Νόμων και χαρακτήρισε το ενδιαφερόμενο μέρος ως “Εξαιρέτο” τους δε αιτητές ως “Καλούς”.

5

Στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 12/4/1991 (Παράρτημα “Ζ”) η Επιτροπή προέβη στη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, με βάση τα κριτήρια που είχε καθορίσει στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 2/4/1991. Η Επιτροπή χαρακτήρισε το ενδιαφερόμενο μέρος ως “Εξαιρέτο”, τον αιτητή Μιτσιδίδη ως “Πολύ Καλό” και τον αιτητή Προδρόμου επίσης ως “Πολύ Καλό”.

10

Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη την έκθεση της Συμβουλευτικής, το περιεχόμενο των φακέλων και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, αποφάσισε για την επιμέτρηση της αξίας να λάβει υπόψη το σύνολο των εκθέσεων με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες και σαν συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης για την αξία, την εντύπωση κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις.

15

20

Η Επιτροπή, αφού κατέγραψε την αναλυτική βαθμολογία των υποψηφίων κατά τα τελευταία έτη, σημείωσε ότι από τις εκθέσεις οι υποψήφιοι παρουσιάζονταν περίπου ισοδύναμοι και αυτό σε συνδυασμό με την απόδοση κατά την προσωπική συνέντευξη που παρουσίαζε το ενδιαφερόμενο μέρος να υπερέχει σε αξία των άλλων δύο υποψηφίων.

25

30

Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού κατέγραψε τα προσόντα των τριών υποψηφίων ανέφερε τα ακόλουθα:

“Από τη μελέτη των φακέλων η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα (περιλαμβανομένης και της πολύ καλής γνώσης μιας από τις επικρατέστερες ευρωπαϊκές γλώσσες). Η Επιτροπή σημειώνει ότι ο κος Μιτσιδίδης κατέχει διδακτορικό δίπλωμα, ο κος Κλεόπας μεταπτυχιακό τίτλο και ο κος Προδρόμου δυο μετακπαιδεύσεις (1 έτος και 6 μήνες) και ότι τα προσόντα του κου Κλεόπα (M.A. in Education) προσιδιάζει περισσότερο προς τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης που είναι θέση με ευρείες διοικητικές αρμοδιότητες και ευθύνες σ’ ένα νέο τομέα της Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Διεύ-

35

40

θυνηση Ανώτερης & Ανώτατης Εκπαίδευσης).”

5 Η Επιτροπή ακολούθως κατέγραψε την υπηρεσιακή ανέλιξη των υποψηφίων και σημείωσε ότι στην αρχαιότητα υπερείχε ο κ. Μιτσίδης με ημερομηνία προαγωγής στη θέση Επιθεωρητή την 15/11/69 και ακολουθούσε ο κ. Προδρόμου με ημερομηνία προαγωγής στη θέση Επιθεωρητή την 15/7/1971.

10 Η Επιτροπή, ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και έχοντας υπόψη ότι η θέση του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης ήταν μιά από τις ψηλότερες στην ιεραρχία της δημόσιας εκπαιδευτικής υπηρεσίας και αφού έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά
15 έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ο επικρατέστερος για προαγωγή και αποφάσισε να προσφέρει σ’ αυτόν προαγωγή στη θέση από 15/4/1991.

20 Κατά το στάδιο των διευκρινίσεων ο αιτητής στην προσφυγή 509/91, Ανδρέας Προδρόμου, καταχώρησε ένορκη δήλωση ισχυριζόμενος έλλειψη αμεροληψίας, προκατάληψη, άνιση μεταχείριση και προσπάθεια δημιουργίας ευνοϊκού κλίματος υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους κατά τις συνεντεύξεις από το Διευθυντή του Τμήματος Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης. Στην απα-
25 νητητική ένορκη δήλωσή του ο Διευθυντής, αντικρούοντας όλους τους πιο πάνω ισχυρισμούς, ανέφερε πως οι ερωτήσεις που είχε υποβάλει κατά τις συνεντεύξεις ήταν ίδιες για όλους τους υπο-
30 ψήφιους και πως οι ισχυρισμοί του αιτητή για συνεχείς προστριβές και προκατάληψη εναντίον του ήταν παντελώς ανεδαιφικοί και αγυπόστατοι.

30 Αποτελεί πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου πως εάν αποδειχτεί ότι τα όργανα που μετέχουν στη διαδικασία έκδοσης μιάς διοικητικής πράξης δε λειτούργησαν αμερόληπτα, η
35 πράξη ακυρώνεται. Στην περίπτωση που η προσβαλλόμενη για προκατάληψη πράξη εκδόθηκε από τη Δημόσια Υπηρεσία ή άλλο διορίζον όργανο, θα πρέπει να εξετάζεται κατά πόσο τα σχε-
40 τικά με την προκατάληψη γεγονότα και στοιχεία βρισκονταν ενώπιον του οργάνου και κατά πόσο το όργανο αυτό προέβη στη δέουσα έρευνα με σκοπό την εξακρίβωσή τους. (Βλέπε *Γιαννούλα Τάκη Χρίστου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2111, *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037, *Παναγιώτα Χριστοδουλίδου ν. Ε.Δ.Υ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3309).

Από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Επιτροπής και όλα τα

υπόλοιπα στοιχεία που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο, είναι φανερό πως ο παραπονούμενος αιτητής ουδέποτε έθεσε το ζήτημα ενώπιον της Επιτροπής προς γνώση και διερεύνηση από αυτή. Όλοι οι ισχυρισμοί οι οποίοι περιέχονται στην ένορκη δήλωση του ημερομηνίας 27/10/1992, ουδέποτε τέθηκαν υπόψη της Επιτροπής και έτσι δεν μπορούν να παρουσιάζονται εκ των υστέρων για αναθεωρητικό έλεγχο. Ο δικαστικός έλεγχος μιάς διοικητικής πράξης γίνεται πάντοτε με βάση τα δεδομένα που είχε το διοικητικό όργανο ενώπιόν του κατά τη λήψη της απόφασης. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Νίκος Ζαβρός ν. Ε.Α.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 107 και *Φειδίας Εκτωρίδης ν. Ε.Α.Υ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922).

Ο ισχυρισμός απορρίπτεται.

Οι δικηγόροι των αιτητών στις γραπτές τους αγορεύσεις έκαναν εκτεταμένη αναφορά στα υπέρτερα προσόντα, την υπεροχή στην αξία, την ευρύτερη και μακρότερη πείρα και τη συντριπτική υπεροχή σε αρχαιότητα των αιτητών έναντι του ενδιαφερομένου μέρους και υπέβαλαν πως η Επιτροπή χειρίστηκε τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων σαν ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως και αποφασιστικό παράγοντα επιλογής κατά παράβαση των Νόμων οι οποίοι προνοούν ότι οι συνεντεύξεις αποτελούν συμπληρωματικό στοιχείο κρίσεως της αξίας.

Η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις αποκτά αυξημένη βαρύτητα σε περιπτώσεις πλήρωσης θέσεως πρώτου διορισμού και πρώτου διορισμού και προαγωγής, θέσεων ψηλών στην υπαλληλική ιεραρχία όπου η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι σημαντικό στοιχείο για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης και θέσεων οι οποίες απαιτούν διοικητικές διευθυντικές, οργανωτικές και εποπτικές ικανότητες, όπως η παρούσα. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Milia Panayiotou and Another ν. Republic (Public Service Commission)* (1968) 3 C.L.R. 639, 642, *Eleni Eliadou Duncan ν. Republic (Public Service Commission)* (1977) 3 C.L.R. 153, 163, *Stylianou and Another ν. P.S.C.* (1980) 3 C.L.R. 11, 17, *Stylianou and Others ν. Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, 787, *Loizidou-Papaphoti ν. Republic* (1984) 3 C.L.R. 933, 941, *Νίκος Ζαβρός και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1836, *Γεώργιος Γιωργή και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 3336 και *Δημοκρατία ν. Ανδρέα Γιαλουργίδη και Άλλων* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316).

Στην υπό κρίση υπόθεση η Επιτροπή προέβη στη δική τη αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση τα κριτήρια που είχε προ-

καθορίσει στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 2/4/1991, τα οποία περιλάμβαναν:

- 5 (α) Γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στη διατύπωση απόψεων,
- (β) ενημερότητα πάνω στις σύγχρονες εξελίξεις σε παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα,
- 10 (γ) γνώση οργανωτικών και διοικητικών προβλημάτων της τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης,
- (δ) γνώση ευθυνών και καθηκόντων του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης,
- 15 (ε) επιστημονική τεκμηρίωση απόψεων, και
- (στ) γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα.

- 20 Κατά την αξιολόγηση αυτή η Επιτροπή χαρακτήρισε το ενδιαφερόμενο μέρος σαν "Εξαιρετο", τους δε αιτητές σαν "Πολύ Καλούς". Όπως ανέφερε και στα πρακτικά της συνεδρίασής της ημερομηνίας 12/4/1991 για την επιμέτρηση της αξίας έλαβε υπόψη την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις συνεντεύξεις σαν συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης. Εν πάση περιπτώσει, η απόδοση μεγάλης σημασίας στις συνεντεύξεις δε συνιστά αναγκαστικά λόγο ακύρωσης επειδή μπορεί να δικαιολογείται από τα περιστατικά της συγκεκριμένης υπόθεσης. (Βλέπε *R. v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081, 1088 και *Ανδρέας Προδρόμου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1990) 3
- 25
- 30 Α.Α.Δ. 4267).

Η πιο πάνω εισήγηση των αιτητών απορρίπτεται σαν αβάσιμη.

- 35 Από το φάκελο των εμπιστευτικών εκθέσεων του ενδιαφερομένου μέρους προκύπτει ότι είχε καθόλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του, από το 1975 μέχρι το 1989, εξαιρετη βαθμολογία. Ο αιτητής Προδρόμου είχε επίσης εξαιρετη βαθμολογία, εκτός από τα έτη 1980-1983, όπου είχε γενική βαθμολογία "Λίαν Καλός" και ο αιτητής Μιτσίδης επίσης εξαιρετη βαθμολογία
- 40 εκτός από το έτος 1979, όπου είχε βαθμολογηθεί σαν "Λίαν Καλός". Η Επιτροπή δεν παρέλειψε να σημειώσει στο σχετικό πρακτικό την υπηρεσιακή εξέλιξη των τριών υποψηφίων και την αρχαιότητα των αιτητών έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Επίσης η Επιτροπή έκαμε ειδική αναφορά στα προσόντα των υπο-

ψηφίων, σημειώνοντας ότι ο αιτητής Μιτσιδής κατείχε διδακτορικό δίπλωμα, ο αιτητής Προδρόμου δύο μεταπτυχιακό τίτλο. Η κρίση της Επιτροπής ότι το M.A. in Education που κατείχε το ενδιαφερόμενο μέρος προσidiaζε περισσότερο προς τα καθήκοντα της συγκεκριμένης θέσης, με ευρείες διοικητικές αρμοδιότητες και ευθύνες, ήταν εύλογα επιτρεπτή. Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η ερμηνεία και εφαρμογή του Σχεδίου Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής, ο δε αναθεωρητικός έλεγχος περιορίζεται στην εξακρίβωση της νομιμότητας και της τήρησης από τη Διοίκηση των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. (Βλέπε *Ηλιάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 479, *Ευανθία Παντελή ν. Ε.Ε.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1927.) Είναι επίσης νομολογημένο πως η αρχαιότητα δεν πρέπει να έχει μεγάλη βαρύτητα όταν πρόκειται για πλήρωση ιεραρχικά ψηλών θέσεων και θέσεων όπου αναγνωρίζεται ευρεία διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή. (Βλέπε *Frangos ν. R.* (1970) 3 C.L.R. 312, 343, *Ierides ν. R.* (1980) 3 C.L.R. 165, 183 και *Νίκος Ζαβρός κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1836.)

Από το ιστορικό της διαδικασίας που ακολούθησε η Επιτροπή για την πλήρωση της επίδικης θέσης, αποδεικνύεται ότι αυτή είχε διερευνήσει όλα τα κρίσιμα στοιχεία και είχε συσταθμίσει και συνυπολογίσει όλους τους παράγοντες προτού καταλήξει στην επίδικη απόφαση. Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της πλήρη εικόνα των ακαδημαϊκών προσόντων, της υπηρεσιακής ανέλιξης και της βαθμολογίας των υποψηφίων και ενώπιον του Δικαστηρίου δεν τέθηκε κανένα στοιχείο και δε συντρέχει κανένας λόγος που να καταδεικνύει ότι τα μέλη της Επιτροπής δε συμπεριέλαβαν στις εκτιμήσεις τους όλα τα ενώπιόν τους στοιχεία ή ότι έσφαλαν στην εκτίμηση οποιωνδήποτε από αυτά.

Είναι γνωστή αρχή στη νομολογία πως όταν το διορίζον όργανο έχει να ασχοληθεί με την πλήρωση μιάς θέσης υψηλής στην υπαλληλική ιεραρχία, όπως η παρούσα, τότε η διακριτική του ευχέρεια παρουσιάζεται διευρυμένη. (Βλέπε *Ierides ν. R.* (1980) 3 C.L.R. 165, *Simillis ν. R.* (1986) 3 C.L.R. 608, 613, *Andreas Georghiou & Others ν. R.* (1988) 3 C.L.R. 678, *Χρίστος Παπαδόπουλος ν. Ε.Δ.Υ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2342, *Νίκος Ζαβρός κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1836, *Costas Paschali ν. R.* (1988) 3 C.L.R. 1897 και *Ανδρέας Προδρόμου κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4267.)

Οι ισχυρισμοί των δικηγόρων των αιτητών δεν έχουν θεμε-

λιωθεί και δε συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος που θα καθιστούσε επιτρεπτή την ανατροπή της επίδικης απόφασης.

5 Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Τα έξοδα επιδικάζονται εναντίον των αιτητών.

10

*Οι προσφυγές απορρίπτονται με
έξοδα.*